

vi havde foreslaaet, er det rigtige og er det bedste for Formaalet, nemlig Opretholdelsen af Landets Neutralitet. Vi have altsaa paa den ene Side rakt Haanden ud og strakt os saa vidt, som vi have gjort, under den Forudsætning, at til den Tid vil det nye, navnlig Udviklingen af Hæren, være fuldkommen traadt i Kraft, saaledes at der fra den Tid kan føres et virkeligt Kystforsvar her i Landet. Saaledes have vi altsaa set paa det fra vor Side. At Højre i Folketinget, som har stemt for disse Forslag, har set Sagen fra deres Synspunkt, er rimeligt, de have set paa, at her naaedes dog et saa stort Fremskridt, at det vilde være uforsvarligt ikke at bøje sig over mod os for naa dette Fremskridt og give efter paa de Punkter, hvorom der har været Strid.

Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme i Overenskomsten, skal jeg ligeledes nævne her. Det er Spørgsmaalet om Fløjforterne eller rettere det nordre Fløjfort, thi det søndre Fløjfort har der ikke været nogen Uenighed om. Det søndre Fløjfort — Navnet „Fløjfort“ er jo et populært Navn, som er kommet ind, det er ikke oprindelig fremsat i Lovforslaget — Fortet ved Mosede var oprindelig foreslaaet delt i to Dele, og der har ikke været nogen Strid om dets Anlæg eller Indretning. Det nordre Anlæg var oprindelig foreslaaet ved Strandmøllen og stod da i Forbindelse med Forslaget om de fremskudte, forberedte Stillinger. Dette Forslag blev forkastet i Folketinget, og Anlægget ved Strandmøllen laa derfor ikke alene ganske isoleret, men laa i Virkeligheden paa en mindre heldig Plads; enten maatte det flyttes længere mod Nord som et større Anlæg, eller ogsaa maatte det flyttes længere imod Syd, for at det bedre kunde staa i Forbindelse med, korrespondere med Søbefæstningen og medvirke med denne til at forhindre et Bombardement af København fra Søsiden og til at forhindre en Landgang saa nær ved København, at det kunde blive farligt allerede den første Dag. Ved Spørgsmaalet om Flytningen har der fra Højres Side i Folketinget været Ønske om, at Anlægget deles i 3 Dele, og her havde Højre i Folketinget ogsaa Tilslutning fra de sagkyndige, som kunde gaa ind paa samme Tanke, saaledes at et Anlæg lagdes paa Eremitagesletten omkring ved den slesvigske Sten. Dette Anlæg skulde beskytte de to andre nede ved Kysten. Anlægene ved Kysten skulde være et Anlæg af Fladbane-skyts umiddelbart ved Kysten i Nærheden

af Taarbæk Havn og et Haubitsbatteri inde ved Taarbæk Kirke, og disse to Anlæg skulde virke ved Beskydning udover Vandet, som Formaalet angav. Da nu Overenskomsten jo gik ud paa at holde Stillingen klar til Københavns Landbefæstning paa det Punkt, som Overenskomsten gjaldt, nemlig at Landbefæstningen skulde opretholdes indtil 1922, bruges paa samme Maade som nu og holdes vedlige paa samme Maade som nu, kort sagt, at den nuværende Stilling, status quo, skulde opretholdes til 1922 og intet derud over, er det klart, at vi fra vor Side ikke kunde gaa ind paa at foretage et Anlæg oppe paa Eremitagesletten. Derimod kunde vi fra vor Side intet have imod, at de to Batterier, hvori Anlægget skulde deles nede ved Kysten, blev anlagte udelukkende som Søforter og efter de sagkyndiges Skøn paa bedste Maade. Det var vi selvfølgelig villige til, og det gaar Forslaget derfor ogsaa ud paa. Jeg behøver ikke at erindre det høje Ting om, at selve Lovforslaget gaar ud paa Bevilling af en Sum Penge, for hvilken der skal foretages adskillige Anlæg, men Forudsætningen er den, at dette Anlæg udføres paa den Maade, at der bliver et tvedelt Batteri nede ved Taarbæk, som udelukkende skal være et Søfort.

Den Overenskomst, som saaledes nu foreligger, anbefaler sig politisk derved, at den er gennemførlig i Folketinget og har kunnet gennemføres der, og at der neppe kan gennemføres nogen som helst anden Overenskomst i Folketinget, og det er en stor Anbefaling for den. Dernæst anbefaler den sig efter mit Skøn yderligere politisk derved, at den betinger, at vi naa frem til en virkelig positiv Ordning, saaledes at vi ikke skulle blive ved her i Landet Aar efter Aar og Menneskealder efter Menneskealder uden at kunne naa frem til noget som helst. Jeg tror nemlig, at i Længden vil den Tilstand, hvori vi have ligget her i Landet i en Menneskealder, hvor vi have faaet stykkevisse Reforme og faaet dem mere eller mindre imod den ene Afdeling af Rigsdagens Ønske, virke meget uheldigt overfor vore Naboer. Det, vi skulde naa frem til, var, at begge Afdelinger af Rigsdagen enedes om en Ordning og gennemførte den. Dette er den politiske Side af Overenskomsten; men den anbefaler sig ogsaa sagligt, og derom vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det er nemlig gaaet saaledes, at det er ligesom den saglige Bedømmelse af alt det foreliggende er skudt til Side un-